

فعالان سیاسی که به اشتباه از قریب الوقوع بودن توافق می‌گفتند بار دیگر مشغول کار شدند

ساده‌سازان افراطی علیه توافق خوب



زهرا طیبی

خبرنگار گروه سیاست

مذاکرات در سلباه ابهام پیش می‌رود، ترامپ همچنان اصرار دارد که «گفت‌وگوهای بسیار بسیار خوبی با ایران داشته است.» اما اتفاقات رخ داده در جریان مذاکرات، چیزهای دیگری می‌گویند. تعویق دور چهارم مذاکرات که به گفته استیو ویتکاف با خواست آمریکایی‌ها بود، خبر خروج زودهنگام عضو ارشد مذاکره‌کننده و ادعاهای زیاده‌خواهانه تیم امنیت ملی آمریکا در مورد خط قرمز جدید آن‌ها یعنی تعطیلی کامل غنی‌سازی ایران، نشان می‌دهد اگر مذاکرات شکست نخورده باشد، فعلا درگیر گرها و پیچ‌وخم‌های زیادی است. درحالی‌که صحبت از ابتکار عمان برای دور جدید مذاکرات اسست اما در آن طرف ماجرا، هنوز روشن نیست که اگر ایران خواسته‌های آمریکا را بپذیرد قرار است چه امتیازاتی دریافت کند. در این موقعیت ابهام‌آلود، ترسیم فضای خوش‌بینانه در مورد میز مذاکره و تحلیل‌های بلندپروازانه و خوش‌بینانه، مثل سم مهلکی عمل می‌کند که علاوه بر آنکه طرف آمریکایی را در مواضع زیاده‌خواهانه‌اش استوارتر می‌کند، می‌تواند مذاکرات را هم زمین‌برند. در همین موقعیت مجله آگاهی‌نو در شماره جدیدش روایت جزئی‌تر از روند مذاکرات منتشر کرده که قابل تأمل و بررسی است. در ادامه به بخشی از این روایت ارائه‌شده اشاره کردیم.

■ ■ ■

خوش‌بینی افراطی در مورد مذاکره

«مذاکرات تا دور چهارم، دور از انتظار طرفین بوده، تا جایی که شتاب ترامپ سبب شد برخی فکر کنند تا پایان اردیبهشت‌ماه توافق در دسترس خواهد بود.» آگاهی‌نو در بخشی از روایت ارائه‌شده در مورد روند مذاکرات، این طور تحلیل کرده که روند به شکل غیرقابل پیش‌بینی، بسیار خوب پیشرفته است. در راستای همین تحلیل بود که یکی از روزنامه‌نگاران اصلاح‌طلب توافق را در دسترس خواند و از نزدیک بودن سورپرایز اردیبهشت گفت. البته تا پیش از تعویق اتفاق دور چهارم مذاکراتی، طرف مذاکره‌کننده آمریکایی مواضع تندی در رسانه‌ها در مورد مذاکرات با ایران مطرح نکرد و روند مذاکرات را مثبت و رو به جلو ترسیم کرد. اگرچه همچنان طیف تندرو تیم ترامپ از لزوم تعلیق غنی‌سازی گفتند و دواگانه تهدید-توافق را با صراحت مطرح می‌کردند اما ترامپ و عضو ارشد تیم مذاکره‌کننده؛ استیو ویتکاف مواضع مثبتی مطرح کردند. اما عباس عراقچی در بخشی از گفت‌وگوری ویژه خبری یک روز پیش از شروع دور پنجم مذاکرات و بعد از پایان دورچهارم صراحتاً به این موضوع اشاره کرد که: «طرف آمریکایی به غنی‌سازی در ایران اعتقاد ندارد.» و هنوز «اختلافات بنیادین بیسن دو طرف وجود دارد.» امری که نشان می‌دهد علی‌رغم مواضع رسانه‌ای آمریکا از آن ابتدا اختلافی جدی

■ ■ ■

تناقض مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

ایران به ما اعتماد ندارد؛ اما باید تأسیسات را جمع کند



علی لankarani

خبرنگار گروه سیاست

ریچارد نفیو، سیاست‌مدار آمریکایی هشت سال پیش در کتاب «هنر تحریم‌ها» نوشت: «هدف از اعمال تحریم‌ها ایجاد سختی است یا به عبارت بهتر ایجاد درد و ناکامی، به‌نوعی که کشور هدف تحریم‌ها رفتار خود را تغییر دهد.» نویسنده این گزاره، روز گذشته (دوشنبه، ۵ خرداد ۱۴۰۴) مقاله‌ای در نشریه «فان‌افرز» با عنوان «آیا توافق خوب با ایران ممکن است؟» نوشت و به خیال خودش راهکارهایی درباره توافق هسته‌ای تهران و واشنگتن ارائه داده است. این مقاله به بررسی امکان مذاکره‌ای جدید آمریکا با ایران در دوره دوم ریاست جمهوری دونالد ترامپ می‌پردازد، اما برای هر ایرانی، نام نفیو نه تنها یادآور رنج‌های ناشی از تحریم‌های به اصطلاح فلج‌کننده است، بلکه نمادی از سیاست‌های خصمانه‌ای است که تحت‌پوشش دیپلماسی، به دنبال تسلیم ایران هستند. نفیو که به‌عنوان معمار تحریم‌های هوشمند علیه ایران شناخته می‌شود در این مقاله سعی کرده با یک ژست سیاسی خودش را باز یگر صلح معرفی کند و هم‌زمان پیشنهاد می‌کند اگر توافق شکست خورد، ایران بمباران شود.

■ ■ ■

چرا به ما اعتماد نداردید؟

نفیو در مقاله خود به بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید اشاره می‌کند، کسی که در سال ۲۰۱۸ با خروج یک‌جانبه از برجام، توافقی را که با تلاش‌های دیپلماتیک ایران و گروه ۱+۵ به‌دست‌آمده بود، نابود کرد. این اقدام، همراه با سیاست فشار حداکثری، اقتصاد ایران را به‌شدت تحت‌فشار قرار داد و زندگی مردم را با چالش‌های بی‌سابقه‌ای مواجه کرد.

نفیو که خود در دوره اوباما از طراحان تحریم‌ها علیه ایران بود، اکنون مدعی است مذاکرات جدید می‌تواند راه‌حلی برای کاهش تنش‌ها باشد. اما سابقه او چیزهای دیگری می‌گوید. چگونه می‌توان به فردی که سال‌ها برای ایجاد رنج در ایران برنامه‌ریزی کرده، اعتماد کرد؟

نفیو استدلال می‌کند که هر دو طرف انگیزه‌هایی برای مذاکره دارند. ایران به دنبال رفع تحریم‌ها برای بهبود وضعیت اقتصادی است و ترامپ به دنبال «ایجاد ثبات در منطقه» و «تقویت وجهه خود به‌عنوان یک معامله‌گر موفق». او به بی‌اعتمادی ایران ادعان می‌کند و علاقه‌ای به واکاوی دلایلش ندارد. پرواضح است ایران پس از سال‌ها تحمل تحریم‌های طمانه و بدعهدی آمریکا، به‌سختی می‌تواند به وعده‌های جدید اعتماد کند؛ نفیو در عین حال که راهکار ملموسی برای جبران این بی‌اعتمادی ارائه نمی‌دهد ایران را مقصر بی‌اعتمادی نسبت به سیاست‌های هزاررنگ آمریکایی‌ها و به‌ویژه «دونالد ترامپ» می‌داند.

بیشتر از دسترسی کامل نمی‌خواهیم!

نفیو بر لزوم شفافیت در هر توافق جدید تأکید می‌کند و بازرسی‌های گسترده آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) را شرط اصلی می‌داند. او خواستار «دسترسی کامل» به سایت‌های هسته‌ای «اعلام‌شده و اعلام‌نشده» ایران است و هشدار می‌دهد که اگر ایران اسناداردهای پادمانی و پروتکل الحاقی را رعایت نکند، آمریکا باید مذاکرات را ترک کند. این تأکید بر شفافیت در حالی مطرح می‌شود که تهران تا امروز سعی کرده به‌صورت کاملاً داوطلبانه حتی در مواردی که ضرورت نداشته هم درهای شفافیت را باز کند؛ گزارش‌های آژانس این گزاره را تصدیق می‌کنند.

بین دو طرف مذاکره‌کننده وجود داشته و تصور اینکه توافق در دسترس است خوش‌بینی افراطی به مذاکره بوده است.

آمریکایی‌ها «سه هرگز ایران» را زیر پا گذاشتند

آگاهی‌نو در بخش دیگری از این روایت ارائه‌شده نوشته که ایران در این مذاکرات در برابر لغو تحریم‌ها، چهارچوبی با نام سه‌هرگز ارائه کرده است از جمله اینکه: ۱. ایران هرگز به سلاح هسته‌ای، فکر نمی‌کند. ۲. ایران هرگز به کلاهک هسته‌ای فکر نمی‌کند. ۳. ایران هرگز غنی‌سازی در داخل کشور را تعطیل نمی‌کند.» و در ادامه هم اشاره کرده که «این سه خط قرمز از سوی عباس عراقچی به استیو ویتکاف منتقل شده و از سوی رئیس‌جمهور آمریکا هم مورد استقبال قرار گرفته است.» اما مواضعی که آمریکایی‌ها در حال حاضر مطرح می‌کنند، تناقضی آشکار با خط قرمزهای ایران دارد، براین اساس با آمریکایی‌ها بر خلاف آنچه که در میز مذاکره مطرح می‌کنند، در رسانه موضع می‌گیرند و مواضعشان با واقعیت میز مذاکره در تناقض است یا بر خلاف اعلام خطوط قرمز ایران، همچنان خواسته‌های زیاده‌خواهانشان را در میز مذاکره مطرح می‌کنند. تأکید وزیر خارجه به اینکه «هنوز اختلافات بنیادینی بین دو طرف مذاکره‌کننده وجود دارد و طرف آمریکایی به غنی‌سازی در ایران اعتقادی ندارد.» اثبات می‌کند که ترکیبی از هردو احتمال درست است، یعنی آمریکایی‌ها هم به‌وضوح خطوط قرمز ایران را در میز مذاکره رد کردند هم در مواضع رسانه‌ای‌شان متناقض عمل می‌کنند.

کنسرسیوم را آمریکایی‌ها روی میز گذاشتند

بعد از دور سوم مذاکراتی ایران و آمریکا عباس عراقچی از ارائه پیشنهادی به‌طرف آمریکایی گفت که تضمین می‌کند برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز باقی بماند و همچنین گفت، طرف آمریکایی هم پیشنهادی ارائه کرده است. در آن برهه گفته می‌شد پیشنهاد تشکیل کنسرسیوم مشترک هسته‌ای با برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس از سوی طرف ایرانی مطرح شده است، اما مقامات وزارت خارجه، تأکید داشتند که این پیشنهاد از جانب ایران، مطرح نشده است. آگاهی‌نو، در بخشی از روایتی که در مورد مذاکره ارائه کرده نوشته پیشنهاد کنسرسیوم از جانب آمریکا ارائه شده است و این پیشنهاد در دور سوم مطرح شد. در بخشی از این روایت آمده ویتکاف، پیشنهادی مبنی بر تشکیل کنسرسیوم هسته‌ای بین‌المللی مشترک «میان ایران و آمریکا» ارائه کرده است و البته به این موضوع هم اشاره کرده که «این طرح هنوز به تصویب ترامپ نرسیده است.» عباس عراقچی هم که برای تصمیم‌گیری نیازمند مشورت در تهران بود، از این خلا استفاده کرده و گفته نمی‌تواند در مورد پیشنهادی که حتی ترامپ هم تصویب نکرده است، تصمیم بگیرد. چند روز بعد وزیر خارجه عمان خبر داد که «ترامپ پیشنهاد را تصویب کرده و نوبت اعلام نظر تهران است.» وزیر خارجه هم در پاسخ خواهان ارائه این

■ ■ ■

پیشنهاد به صورت مکتوب شده اما در رفت و برگشت پیام، آمریکایی‌ها، بر محتوای شفاف‌های مذاکرات تأکید کردند. قرار می‌شود ایران پاسخ نهایی را در دور چهارم مذاکرات ارائه کند، این دور با تعویق یک هفته‌ای و بعد از مصاحبه تند ویتکاف در مورد تعلیق غنی‌سازی ایران برگزار می‌شود. آگاهی‌نو در بخشی از روایتش می‌نویسد ایران از «پیشنهاد تشکیل کنسرسیوم مشترک ایران و آمریکا و البته عربستان و امارات» استقبال و در کنارش پیشنهاد حفظ غنی‌سازی ۳/۶۷ درصد را هم مطرح می‌کند. اگرچه صراحتاً گفته نمی‌شود پیشنهاد تشکیل کنسرسیوم مشترک که علاوه بر آمریکا دو کشور عربستان و امارات هم به آن اضافه شدند، از جانب کدام طرف مذاکره ارائه شده اما ایران از آن استقبال کرده، البته برخلاف نظر ویتکاف، ایران تعطیلی غنی‌سازی را نپذیرفته و پیشنهاد غنی‌سازی ۳ درصد را هم مطرح کرده است و تأکید کرده که «سطح مشارکت، محل شرکت (که باید در خاک ایران باشد) و نقش شریکان را ایران تعیین می‌کند.» آگاهی‌نو، اشاره می‌کند: «ولیهام سعودی از این پیشنهاد استقبال کرده و اماراتی‌ها هم به طرح ملحق شدند.» این نشان می‌دهد که ایران در مورد این پیشنهاد با این کشورها گفت‌وگوهایی داشته و نظرات را از آن‌ها جویا شده است. این مجله، در حالی این پیشنهاد را طرح پیشنهادی آمریکایی‌ها می‌داند که اساساً ابتکار تشکیل کنسرسیوم که این مجله هم به آن اشاره کرده، اولین بار سال ۸۴ توسط دبیر وقت شورای عالی امنیت ملی مطرح شده و درواقع ابتکار ایرانی‌هاست.

توافقی فراتر از هسته‌ای؟

آگاهی‌نو در تحلیلی که ارائه می‌کند معتقد است «صورتی از توافق در دسترس است.» و تشکیل این کنسرسیوم مشترک «محور ایران، عرب، غرب را جایگزین محور اسرائیل_عرب_غرب می‌کند» و «دشمنی استراتژیک را به دوستی راهبردی تبدیل می‌کند، تجارت به جای سیاست می‌نشیند و پیوندهای استراتژیک، پلیدار می‌شود.» اما واقعیت امر آن است که با اتفاقاتی که در جریان دور پنجم مذاکراتی رخ داد و به‌میان‌آمدن ابتکار عمان، شرایط مذاکره با تغییراتی همراه شده و به نظر نمی‌رسد توافق حداقل فعلاً در دسترس باشد. نکته دیگر آنکه این تحلیل بیش از اندازه خوش‌بینانه ارائه شده است. تصور اینکه در صورت تشکیل کنسرسیوم هسته‌ای، آمریکایی‌ها اجازه غنی‌سازی و پیشرفت هسته‌ای به ایران می‌دهند، هنوز محل تردید است، کما اینکه تأکید آن‌ها به اینکه غنی‌سازی فقط از طریق کنسرسیوم دنبال شود این گمانه را تقویت می‌کند که آن‌ها به دنبال کنترل و پس از آن تعطیلی غنی‌سازی ایران هستند، حالا شکل‌گیری این توهم که تشکیل کنسرسیوم می‌تواند تجارت را جایگزین سیاست کند و محوری عربی، ایرانی، غربی ایجاد کند، عجله در پیش‌بینی نتیجه است و بیش از اندازه آن را خوش‌بینانه تفسیر می‌کند، این اشتباه تحلیلی که بسیاری دیگر از تحلیلگران و برخی سیاست‌مداران هم گرفتار آن هستند، جدای از آنکه با واقعیت فاصله زیادی دارد، طرف

■ ■ ■

آمریکایی را هم به این سمت سوق می‌دهد که خواسته‌های زیاده‌خواهانه دیگری هم مطرح کند. مشکل تحلیل ارائه‌شده این است که با حسن نیت به‌طرف مقابل نتایج را پیش‌بینی می‌کند و هیچ جای خطایی برای زیر میز زدن و بدعهدی طرف آمریکایی در شروط مطرح‌شده قائل نیست.

برجام برعکس جواب می‌دهد؟

آگاهی‌نو، چهارچوب توافق مدنظر ایران را «برجام برعکس» توصیف می‌کند، به این معنی که «اگر در برجام تا پایان دوره ده‌ساله، فرایند غروب شکل می‌گرفت و پرونده ایران عادی‌سازی می‌شد.» اما در توافق جدید «به‌تدریج با کاهش سطح غنی‌سازی هسته‌ای به کف مورد نیاز برای نیازهای فناوری هسته‌ای ایران می‌رسد.» اگر آنچه که آگاهی‌نو به آن اشاره می‌کند هدف واقعی توافق باشد به این معنی که سطح غنی‌سازی به‌مرور کاهش پیدا کند در واقع با توافقی بدتر از برجام مواجهیم؛ چرا که حداقل در سال‌های انتهایی برجام، شرایط برای ایران بهبود پیدا می‌کرد و می‌توانست سطح غنی‌سازی را افزایش دهد اما اینجا ایران به مرور به کف غنی‌سازی و فعالیت هسته‌ای رضایت داده است.

کدام بازی برد، برد؟

آگاهی‌نو معتقد است ایران یک بازی برد-برد را به آمریکا پیشنهاد کرده که می‌تواند، بلیت ترامپ برای دریافت جایزه صلح نوبل باشد و او را برای دور سوم، رئیس‌جمهور آمریکا کند و در ادامه هم تأکید می‌کند که به‌نتیجه‌رسیدن این مذاکرات برای عراقچی، آینده‌سیاسی درخشانی را رقم می‌زند و می‌نویسد: «اگر مسیّدعباس عراقچی، موفق به مصالحه با آمریکا شود به تاریخ پیوسته است؛ چه رئیس‌جمهور آینده ایران بشود و چه چنین خیالی در سر نپوراند. او اکنون چه بخواهد چه نخواهد، مرد شماره ۲ کابینه است و همه این اتفاقات در بهار تهران رخ داده است.» اشاره به این موضوع که این توافق می‌تواند عراقچی را به ریاست‌جمهوری برساند، به ضرر وزیر خارجه خواهد بود؛ چراکه تلاش‌ها و اقدامات او را در قالب انجام اقداماتی تبلیغی برای حضور در دور بعدی انتخابات فاکتور می‌کند. نکته دیگر آنکه ایدئال‌گرایی تحلیل ارائه‌شده در مورد سرنوشته توافق آتقدّر زیاد است که می‌تواند باب تازه‌ای در نظریه‌های ایدئالیستی روابط بین‌الملل باز کند. درواقع اساساً فکت قابل اتکایی در این رابطه وجود ندارد که اثبات کند، چنین بازی‌ای برای آمریکا برد برد بوده و توافق در دسترس است. به نظر می‌رسد کارشناسانی که این تحلیل‌ها را ارائه می‌کنند، باور دارند که قرار است سورپرایزی در این توافق به وقوع بپیوندد، حالا اگر این اتفاق در اردیبهشت نیفتاد، در خرداد حتماً رخ می‌دهد یا شاید در تیر و حتی مرداد، ولی در اصل اتفاق افتادن سورپرایز تردیدی وجود ندارد. اما در میان تمام این تحلیل‌ها گفته نمی‌شود که ایران قرار است در ازای دادن این امتیازات چه چیزهایی در یافت کند؟

■ ■ ■

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

ایران به ما اعتماد ندارد؛ اما باید تأسیسات را جمع کند

فرهنگی را برای طراحی تحریم‌های مؤثر بررسی کرده و پیشنهاد پیوستن ایران به FATF (گروه ویژه اقدام مالی) را برای دسترسی به اطلاعات مالی کشور مطرح می‌کند که به موضوعی بحث‌برانگیز در داخل ایران طی سال‌های اخیر تبدیل شده است.

نفیوی منفور

نسام نفیو مترادف با رنج، گرانی و کمبود دارو است. او تنها در ایران بلکه در برخی دیگر از کشورهای منطقه به‌عنوان نماد تحریم‌های ضد حقوق بشری شناخته می‌شود. این تصویر بیش از آنکه به کنش‌های فردی نفیو وابسته باشد، نتیجه سیاست‌های کلان آمریکا علیه ایران است. اما نقش نفیو در طراحی این تحریم‌ها، او را به چهره‌ای منفور تبدیل کرده است. او در کتاب خود با صراحت از هدف تحریم‌ها برای ایجاد «درد و سختی» سخن می‌گوید و در مقاله فارن‌افرز از مذاکره حمایت می‌کند، اما این حمایت با تهدیدهای ضمنی همراه است. او هشدار می‌دهد اگر مذاکرات شکست بخورد، گز رینه نظامی روی می‌است. این رویکرد ادامه همان سیاست فشار حداکثری است که در دوره اول ترامپ و با طراحی افرادی مانند نفیو اعمال شد. نفیو و هم‌فکرانش با ایجاد فضای اربعاب، سعی دارند ایران را به مذاکره‌ای از موضع ضعف وادار کنند و تهران را در دام دیپلماسی تسلیم بیندازند.

نقاب دیپلماسی

نفیو در مقاله خود بر «مذاکره مرحله‌ای و مشروط» تأکید می‌کند، اما این پیشنهادها بیش از آنکه به دنبال توافقی عادلانه باشند، به دنبال تضعیف ایران هستند. او رفع تدریجی تحریم‌ها را به‌عنوان مشقو مطرح می‌کند، اما تجربه حافظه دستگاه دیپلماسی ما نشان داده که این وعده‌ها چندان به نتایج ملموس منجر نمی‌شوند. تلاش برای گرفتن امتیازات یک‌جانبه تنها برداشتی است که می‌توان از یادداشت مفصل نفیو داشت.

نفیو در ایران به‌عنوان نماد تحریم‌های طمانه شناخته می‌شود، اما او تنها بخشی از سیاست کلان آمریکا است. تحریم‌ها علیه ایران از زمان جیمی کارتر آغاز شد و در دوره‌های مختلف، صرف‌نظر از حزب حاکم ادامه یافت. او اگرچه نقش کلیدی در طراحی تحریم‌های هوشمندداشت، اما تنها مجری سیاست‌هایی است که در طبقات مختلف سیاسی آمریکا بر آن اجماع دارند. این اجماع تحریم‌ها به‌عنوان ابزاری برای مهار ایران می‌بیند و نفیو به نمادی برای این سیاست تبدیل شده است؛ اما این تمایز اهمیتي ندارد. نفیو، چه نماد باشد و چه مجری، بخشی از اهرم فشاری است که فقط نقاب دیپلماسی به‌صورت دارد.

تسلیم: تنها گزینه از نظر نفیو

مقاله ریچارد نفیو در فارن افرز تلاشی است برای ارائه راهکارهایی برای توافقی هسته‌ای که به‌زعم او می‌تواند منافع آمریکا را تأمین کند؛ اما این مقاله و راهکارها چیزی جز ادامه سیاست‌های خصمانه آمریکا علیه ایران نیست. نفیو به‌عنوان معمار تحریم‌های ضدایرانی نمی‌تواند با پیشنهادهای دیپلماتیکی که مشخص نیست در لایه‌های زیرینش چه می‌گذرد، رنجی را که سیاست‌هایش به مردم ایران تحمیل کرده پاک و خلاصیت از مذاکره کند.

بااین حال کلمه‌به کلمه از گزاره‌هایی که او برای فارن‌افرز نگاشته، نشان می‌دهند برای مذاکره موفق باید رویکردی هوشمندانه اتخاذ کرد که منافع ملی را در اولویت قرار دهد و تیم مذاکره‌کننده ایرانی اجازه ندهد افرادی مانند نفیو بار دیگر با وعده‌های توخالی، کشور را پای میز ی بکشانند که در آن تسلیم تنها گزینه است.

فرهنگیان

فرهنگیان

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

سه‌شنبه ۶ خرداد ۱۴۰۴

شماره ۴۴۲۲

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ

تقاضای مهم در پیشنهاد معمار تحریم‌ها به ترامپ